

Bemærkninger til forslaget

Siden indgåelsen af Genève-protokollen af 1925 mod anvendelse af kemiske våben har man på internationalt plan arbejdet for at nå frem til et internationalt forbud mod udvikling, fremstilling og lagring af sådanne våben. Siden 1972, hvor konventionen med forbud mod udvikling, fremstilling og lagring af bakteriologiske våben og giftvåben, der trådte i kraft i marts 1975, blev indgået, har FNs generalforsamling i en lang række resolutioner understreget nødvendigheden af en tilsvarende konvention på de kemiske våbens område.

Arbejdet med spørgsmålet både i FN og nedrustningskomiteen i Genève synes imidlertid stadig at være et stykke vej fra at producere de nødvendige konkrete resultater.

Samtidig er en række lande og politiske partier, ikke mindst i det Europa, hvor de store eksisterende lagre af kemiske våben er oplagret og kan tænkes anvendt, begyndt at diskutere muligheden for at foregribe og fremme den ønskede internationale konvention mod oplagring, fremstilling og udvikling af kemiske våben gennem regionale aftaler om C-våbenfri zoner. Et særlig vigtigt skridt i denne retning er aftalen af 1985 mellem det vesttyske socialdemokrati (SPD) og det østtyske socialistiske enhedsparti (SED) om en C-våbenfri zone i det

centrale Europa.

En så væsentlig tillidsskabende foranstaltning som en nordisk C-våbenfri zone synes ikke på nogen måde at kunne volde vanskeligheder i forhold til noget nordisk lands øjeblikkelige sikkerhedspolitiske ståsted eller politik på dette område. Ingen nordiske lande har oplagret eller fremstiller kemiske våben på deres områder. For Danmarks vedkommende gør dog måske et problem sig gældende med hensyn til lagre af kemiske våben inden for Enhedskommandoens område i Slesvig og Holsten. En traktat vil desuden naturligvis kræve indførelse af visse verifikations- og kontrolforanstaltninger over for den kemiske industri i landene og denne industris eksport af kemiske stoffer. Løsningen af disse problemer, som også med stærk deltagelse af nordiske lande drøftes i Genève, er vigtig også for mulighederne for en senere international konvention. De nordiske landes indgåelse af en traktat vil derfor også på dette område ud over sin selvstændige betydning som tillidsskabende foranstaltning kunne få positiv betydning for videre internationalt arbejde med spørgsmålet.

En nordisk C-våbenfri zone vil samtidig kunne skabe rammer og bane vej for en aftale af lignende art om andre masseødelæggelsesvåben, ikke mindst atomvåben.